

Johan de Molenaar

ANDANTE

Zacht, of 't een begeleiding was,
speelde zij eens dat oude stuk
en mijn verdriet, dat traag genas,
werd als een vreemd en stil geluk.
Vanwaar dat die muziek, zóó oud,
nog zulk een toovermacht behoudt?

Haar handen, 't spelen lang ontwend,
betastten schroomvol het ivoor
der toetsen, geel als perkament.
Eenzelfde thema keerde aldoor
en rustig glanzend kaarsenlicht
bescheen haar stil verklaard gezicht.

'k Bedenk na jaren weer hoe 't was,
een klein en ingetogen feest;
en nu besef ik eindlijk pas
hoe 't voor mijn leven is geweest
(o, laat en aarzelend erkend!)
het stille accompagnement.

Louis de Bourbon

GEVANGENE

Nachten en dagen zijn elkaar gelijk,
maar ik tel trouw de trage uren
aan 't slaan der klok; geen koninkrijk
kan langer dan een menschenleven duren.